

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/37/2023
Identifikačné číslo spisu:	3519202492
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3519202492.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu Ing. Z.P. I., nar. XX. Q. XXXX, bytom XXX XX A. M. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Ďubekom, PhD., so sídlom Dostojevského rad 1, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo Poriadie, so sídlom 906 22 Poriadie 273, IČO: 00 203 572, zastúpenému advokátom Mgr. Milanom Petrášom so sídlom Einsteinova 23, 851 01 Bratislava 5, o vyslovenie neplatnosti uznesení, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-8Cb/47/2019 (pôvodne na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 8Cb/47/2019), o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/22/2022-133 z 21. marca 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu z a m i e t a .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“) rozsudkom č. k. 8Cb//47/2019-89 z 9. marca 2022, prvým výrokom žalobu žalobcu zamietol a druhým výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že náhradná výročná členská schôdza žalovaného a všetky uznesenia prijaté na náhradnej členskej schôdzi žalovaného konanej 9. júla 2019 o 13:30 hod. v Kultúrnom dome v Starej Myjave sú neplatné. Uviedol, že v označený deň o 13:00 hodine sa v Kultúrnom dome Stará Myjava mala konať v zmysle pozvánky žalovaného členská schôdza s programom rokovania:

1. Otvorenie
2. Voľba orgánov členskej schôdze

3. Správa o hospodárení družstva a správa kontrolnej komisie za rok 2018
4. Schválenie riadnej individuálnej účtovnej závierky, rozhodnutie o vysporiadaní hospodárskeho výsledku družstva za rok 2018
5. Schválenie audítora na nasledujúci rok
6. Základné otázky koncepcie rozvoja družstva na rok 2019
7. Záver.

Tvrdeným dôvodom neplatnosti bola skutočnosť, že neboli pozvaní všetci členovia družstva.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovaný je družstvom založeným podľa Obchodného zákonníka (ďalej tiež len „ObchZ“). Dňa 9. júla 2019 sa o 13:30 hodine v Kultúrnom dome v Starej Myjave konala náhradná členská schôdza žalovaného družstva s programom uvedeným v bode 1. toho uznesenia. Na predmetnej schôdzi boli prijaté uznesenia, a to č. 01/09/07/19 - voľba orgánov členskej schôdze družstva, č. 02/09/07/19 - správa o hospodárení družstva a správa kontrolnej komisie, č. 03/09/07/19 - schválenie riadnej individuálnej účtovnej závierky a rozhodnutie o vysporiadaní hospodárskeho výsledku družstva za rok 2018 a č. 04/09/07/19 - schválenie audítora na nasledujúci rok. Žalobcovi pozvánka na predmetnú členskú schôdzu doručená nebola, preto zaslal žalovanému námietky zo dňa 2. augusta 2019, v ktorých uviedol, že podáva námietky proti všetkým uzneseniam prijatým na členskej schôdzi konanej dňa 9. júla 2019 o 13:30 hodine z dôvodu, že členská schôdza nebola platne zvolaná, neboli pozvaní všetci členovia družstva, nebol dodržaný riadny a zákonný postup zvolávania členskej schôdze a jej zvolanie bolo v rozpore so zákonom a stanovami, s čím súvisí neplatné hlasovanie a poškodzovanie členských práv žalobcu a aj iných členov. K námietkam žalobca predložil podací listok zo dňa 5. augusta 2019. Žalobca v čase konania náhradnej členskej schôdze nebol členom družstva žalovaného. Súd prvej inštancie poukázal na zasadnutie predstavenstva žalovaného konaného dňa 11. marca 2014, na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 03/11/03/14, ktorým došlo k vylúčeniu žalobcu z členstva žalovaného; o odvolaní žalobcu voči uvedenému rozhodnutiu bolo rozhodnuté na náhradnej členskej schôdzi konanej dňa 24. marca 2014 o 13:00 hodine uznesením č. 2/2014, ktorým členská schôdza potvrdila vylúčenie žalobcu z členstva žalovaného. Následne na návrh žalobcu Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 8Cb/65/2014-204 z 20. februára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/75/2018-244 z 30. októbra 2019 určil, že uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného č. 2/2014 zo dňa 24. marca 2014 o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení vylúčenia žalobcu z družstva, je neplatné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7. januára 2020.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že predstavenstvo žalovaného rozhodlo o vylúčení žalobcu ako člena družstva, žalobca sa ako člen družstva proti rozhodnutiu predstavenstva o vylúčení odvolal a rozhodnutie členskej schôdze o jeho odvolaní dňom 24. marca 2014 malo právotvorné účinky, keďže uznesením členskej schôdze sa konštituuje s účinkami ex nunc právny stav ukončenia členstva v družstve vylúčením. Na uznesenia prijaté na členskej schôdzi je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom. Až následne bolo rozhodnuté rozsudkom o neplatnosti vylúčenia žalobcu z družstva. Rozhodnutie súdu o neplatnosti vylúčenia žalobcu ako člena družstva však nemôže mať vplyv na členské schôdze, konané pred nadobudnutím právoplatnosti uvedeného rozhodnutia. V čase konania náhradnej členskej schôdze dňa 9. júla 2019 bolo potrebné ohľadne členstva žalobcu v družstve žalovaného vychádzať z právneho stavu, ako bol daný v okamihu konania predmetnej členskej schôdze. V čase jej konania nebol daný žalobcom tvrdený rozpor so zákonom, ani rozpor so stanovami, keďže bolo potrebné vychádzať zo skutočnosti, že žalobca je vylúčený z členstva v družstve. Následné rozhodnutie súdu o neplatnosti vylúčenia žalobcu z družstva už nemôže mať vplyv na uznesenia prijaté v tom čase bez rozporu so zákonom, resp. stanovami žalovaného. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v čase podania žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o členstve žalobcu ako člena žalovaného, pričom je potrebné vychádzať z právneho stavu v čase podania žaloby. Podľa názoru prvoinštančného súdu tak žalobca žalobu v predmetnej veci nemohol podať úspešne a poukazom na ustanovenie § 242 ObchZ konštatoval nedostatok aktívnej legítimácie žalobcu v predmetnom spore, z dôvodu ktorého žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Súd prvej inštancie z dôvodu nevhodnosti zamietol návrh žalobcu na vykonanie dôkazu

uvedeného v podaní zo dňa 4. augusta 2021, predložením, resp. oboznámením zoznamu všetkých členov družstva a hodnotou ich DPL. Uviedol, že návrh na vykonanie uvedeného dôkazu nebol žalobcom riadne zdôvodnený, nakoľko neodôvodnil, aké konkrétne skutočnosti majú byť navrhnutým dôkazom (resp. dôkazmi) preukázané, súčasne vyslovil názor, že jeho vykonanie by na rozhodnutie vo veci nemalo žiadny vplyv. Ďalšie vykonané dôkazy súd prvej inštancie nevyhodnocoval s odôvodnením, že nemajú podstatný vplyv na rozhodnutie v predmetnej veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Na odvolanie žalobcu z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) CSP, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 16Cob/22/2022-133 z 21. marca 2023, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil s odôvodnením, že žalobca v odvolacom konaní neprodukoval také skutkové a právne argumenty, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech.

7. Stotožniac sa s odôvodnením prvoinštančného rozsudku v celom rozsahu, odvolací súd konštatoval, že žalobca v odvolaní uviedol odvolacie dôvody odkazom na zákonné ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), h) CSP, ktoré však nekonkretizoval a z obsahu jeho odvolania vyplýva iba jediná odvolacia námietka, ktorú odôvodňoval tvrdeným nesprávne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením veci. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval účinky ex nunc a dospel k skutkovému zisteniu, že žalobca nebol členom družstva a stal sa ním až momentom rozhodnutia súdu, ktorý rozhodol, že vylúčenie bolo neplatné s účinkami ex tunc.

8. Citujúc ustanovenia § 231 ods. 1, 2, 3, 4, § 239 ods. 1, 2 a § 242 ObchZ odvolací súd vo vzťahu k vylúčeniu člena družstva, ako jednému zo spôsobov zániku členstva uviedol, že v prípade, ak sa člen družstva odvolá proti rozhodnutiu predstavenstva, rozhodnutie členskej schôdze môže potvrdiť vylúčenie člena družstva; týmto uznesením konštituuje (ex nunc) právny stav ukončenia členstva v družstve vylúčením alebo môže rozhodnúť o zrušení vylúčenia člena družstva (t. j. členstvo člena družstva trvá bez prerušenia). V prípade, ak sa člen družstva neodvolá proti rozhodnutiu predstavenstva o vylúčení z družstva, márnym uplynutím lehoty na odvolanie (ktorá by mala byť určená v stanovách) sa konštituuje právny stav vylúčenia člena družstva. Doručenie rozhodnutia členskej schôdze o potvrdení rozhodnutia predstavenstva, resp. o odmietnutí odvolania vylúčeného člena družstva, zakladá právny nárok bývalého člena družstva na podanie návrhu na zrušenie uznesenia členskej schôdze o vylúčení súdom. Súdna ochrana podľa § 231 ods. 4 ObchZ sa poskytuje len tomu členovi, ktorého sa rozhodnutie členskej schôdze o vylúčení týka, pokiaľ na členskej schôdzi podal námietky alebo ich oznámil predstavenstvu v zákonom stanovenej lehote. Podanie odvolania proti rozhodnutiu predstavenstva má odkladný účinok. Status člena je potrebné zachovať členovi družstva, ktorý sa odvolal proti takémuto rozhodnutiu až do momentu rozhodnutia členskou schôdzou. Až momentom doručenia rozhodnutia o vylúčení členskou schôdzou, členstvo zaniká. Podanie návrhu na súd na zrušenie uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena, však odkladný účinok nemá a platí právny stav, kedy bývalý člen je z družstva vylúčený až do právoplatného rozhodnutia súdu. To znamená, že na každú ďalšiu členskú schôdzu sú pozvaní len členovia družstva, nečlenovia družstva pozvánka zasielaná nie je.

9. Odvolací súd zdôraznil, že družstvo nemôže byť až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu vylúčeného člena na zrušenie uznesenia členskej schôdze o jeho vylúčení z členstva v družstve, nečinné. Uviedol, že v zmysle § 239 ods. 2 ObchZ sa členská schôdza schádza v lehotách určených stanovami, najmenej raz za rok a že zvolanie členskej schôdze sa musí členom oznámiť spôsobom určeným stanovami. Poukázal na štvrtú časť, čl. XVII., bod 2 Stanov PD Poriadie platných od 29. decembra 2010, podľa ktorých členská schôdza sa zvoláva najmenej raz za rok a podľa bodu 3. ju zvoláva predstavenstvo družstva písomnou pozvánkou. Zdôraznil ďalej, že na uznesenia prijaté na členskej schôdzi je potrebné hľadiť ako na platné až do vyslovenia rozhodnutia o ich neplatnosti súdom. V predmetnej veci súdy nemali za sporné, že v čase konania členskej schôdze (či už by išlo o riadnu alebo náhradnú členskú schôdzu) dňa 9. júla 2019 vychádzalo predstavenstvo, ktoré schôdzu zvolávalo, z aktuálneho stavu zoznamov členov družstva v čase zvolávania členskej schôdze, pričom v tom čase

žalobca členom družstva nebol. Rozhodnutie členskej schôdze o vylúčení člena družstva má účinky ex nunc. Právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti uznesenia o vylúčení člena družstva (s účinkami ex tunc), sa na člena družstva hľadí, ako keby nebol vylúčený a jeho členstvo trvá nepretržite. Uvedené však nemôže mať dopad spätne na chod a fungovanie družstva, pričom k riadnemu fungovaniu družstva patrí aj zvolávanie členskej schôdze v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka a stanovami družstva. Odvolací súd neprisvedčil argumentácii žalobcu, že právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti jeho vylúčenia s účinkami ex tunc, by každé uznesenie členskej schôdze, ktoré bolo prijaté od vylúčenia člena družstva do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia o jeho vylúčení, bolo možné napadnúť jeho neplatnosťou, nakoľko by to malo vplyv na riadny chod a fungovanie družstva.

10. Poukázaním na skutočnosť, že podaniu žaloby o neplatnosť uznesenia členskej schôdze predchádza podanie námietok priamo na členskej schôdzi alebo v lehote 1 mesiaca od konania členskej schôdze, doručených predstavenstvu družstva s tým, že námietky môže podať len člen družstva, pričom žalobca v čase podania námietok členom nebol, stotožnil sa odvolací súd s konštatovaním prvoinštančného súdu, že je potrebné vychádzať z právneho stavu, aký bol v čase konania členskej schôdze. Odvolací súd zdôraznil, že pri zvolávaní členskej schôdze platí v tom čase aktuálny stav členov družstva a pozvánka sa zasiela členom družstva, ktorí sú v zozname členov družstva zapísaní. Vylúčenému členovi družstva sa pozvánka nezasiela a pokiaľ v čase konania členskej schôdze platí stav, podľa ktorého členská schôdza rozhodla o vylúčení člena (na čom nič nemení ani podanie žaloby o neplatnosť takéhoto uznesenia), potom vylúčenému členovi práva člena družstva neprislúchajú. Zdôraznil tiež, že „život“ družstva nemôže byť blokováný do právoplatného rozhodnutia súdu o tom, či člen družstva bol alebo nebol platne vylúčený, ale musí pokračovať.

11. Odvolací súd sa v závere odôvodnenia nestotožnil s námietkou žalobcu spočívajúcou v tvrdení o zmätočnosti a nedostatočnom odôvodnení prvoinštančného rozsudku; konštatoval, že súd prvej inštancie v bodoch 14. až 16. napadnutého rozsudku, zhrnul vykonané dokazovanie a vykonal hodnotenie dôkazov, z ktorého vyvodil správny právny záver.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 149 - 151), prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

14. Žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní namietol, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia zásadnej právnej otázky, ktorá bola Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“ vyriešená v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo 17. marca 2022, zverejnenom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 3/2022 pod č. 38), v ktorom sa najvyšší súd zaoberal účinkami § 231 ods. 4 ObchZ.

15. Žalobca v dovolaní poukázal na iné konanie vedené na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, ktorý rozsudkom č. k. 8Cb/65/2014-204 z 20. februára 2018 vo výroku I. určil neplatnosť uznesenia prijatého na náhradnej členskej schôdzi č. 2/2014 z 24. marca 2014, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené vylúčenie žalobcu z družstva žalovaného, vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 33,33 % (ďalej tiež „rozhodnutie o neplatnosti vylúčenia dovolateľa“).

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 8Cob/75/2018-244 z 30. októbra 2019 potvrdil označený rozsudok vo výroku I., ako aj vo výroku II., ale len v tej časti, v ktorej súd rozhodol o neplatnosti uznesenia predstavenstva žalovaného č. 03/11/03/14 z 11. marca 2014 o vylúčení žalobcu z členstva v družstve žalovaného, pričom v časti o určenie neplatnosti uznesenia prijatého na náhradnej členskej schôdzi č. 7/2014 z 24. marca 2014, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu z funkcie predsedu predstavenstva v družstve žalovaného, Krajský súd v Trenčíne označený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Rozhodnutie o neplatnosti vylúčenia žalobcu v časti výroku I. nadobudlo právoplatnosť dňa 7. januára 2020; voči potvrdzujúcemu rozhodnutiu o neplatnosti vylúčenia žalobcu podal žalovaný dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR spomenutým rozsudkom sp. zn. 5Obdo/48/2021, ktorým dovolanie žalovaného odmietol a vyslovil že „Rozhodnutie členskej schôdze o nevyhlásení člena na základe jeho odvolania (alebo rozhodnutie súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena družstva) má tie účinky, že na člena družstva sa nahliada, akoby rozhodnutím predstavenstva nebol z družstva vylúčený, t. j. považuje sa za člena družstva aj v období od momentu doručenia rozhodnutia predstavenstva o vylúčení z družstva do dňa doručenia rozhodnutia členskej schôdze o nevyhlásení člena z družstva. resp. do dňa rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení člena družstva.“

16. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na základe označeného rozhodnutia najvyššieho súdu rozsudkom č. k. 8Cb/65/2014-393 zo 16. novembra 2022 určil, že uznesenie žalovaného č. 7/2014 z 24. marca 2014, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu z funkcie predsedu predstavenstva v družstve žalovaného, je neplatné. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „je už dané naisto to, že vylučovaný člen družstva sa stále posudzuje ako člen družstva aj v čase zvolávania členskej schôdze, ktorá má prerokovať jeho odvolanie proti vylúčeniu.“

17. Na základe uvedeného má žalobca za zrejmé, že súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd v tu posudzovanej veci rozhodovali v čase, kedy už bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté o neplatnosti vylúčenia jeho osoby s účinkami ex tunc, napriek tomu vyvodili nesprávne závery, ktoré sú s danými účinkami v priamom rozpore, a síce, že na chod družstva a na prijaté uznesenia nemá uvedená okolnosť žiadny vplyv. Odvolací súd teda tvrdí, že potvrdzujúce rozhodnutie o neplatnosti vylúčenia žalobcu má spätné účinky, z čoho vyplýva, že nikdy neprestal byť členom a neprišiel o členské práva, napriek tomu má odvolací súd za to, že žalovaný neporušil povinnosti vyplývajúce zo zákona a stanov tým, že nerešpektoval týmto povinnostiam korelujúce práva žalobcu, ktoré v danom čase mal. Uvedené je podľa žalobcu v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/48/2021 interpretoval ustanovenie § 231 ods. 4 ObchZ tak, že v prípade rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena družstva, sa takýto člen považuje za člena družstva aj spätne, a to od momentu doručenia rozhodnutia predstavenstva o vylúčení z družstva do dňa doručenia rozhodnutia členskej schôdze o nevyhlásení člena z družstva, resp. do dňa rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení člena družstva. Žalobca tvrdí, že interpretácia prezentovaná odvolacím súdom je v rozpore s teologickým výkladom § 231 ods. 4 ObchZ, ktorého účelom je ochrana práv vylúčeného člena a nie ochrana právnej istoty žalovaného družstva, ktoré člena nezákonne vylúčilo.

18. Sumarizujúc vyššie uvedené má žalobca za to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, v protiklade s rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/48/2021, nakoľko síce správne uviedol, že rozhodnutie vydané na podklade § 231 ods. 4 ObchZ má účinky ex tunc, nesprávne však vyhodnotil dôsledky týchto účinkov. Žalobca za správny považuje taký názor, v zmysle ktorého má rozhodnutie podľa § 231 ods. 4 ObchZ spätné účinky, čo znamená, sa na takéhoto člena družstva hľadí, akoby vylúčený nebol, a teda žalobcovi po celú dobu zostali zachované všetky práva a družstvo malo po celú dobu všetky povinnosti korelujúce týmto právam.

19. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP žalobca namietol svojvoľné a vnútorné rozporné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Tvrdí, že hoci odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie vydané na podklade § 231 ods. 4 ObchZ má účinky spätné (ex tunc), čo znamená nazeranie na žalobcu ako na člena družstva bez prerušenia, napriek tomu uvedenému

ustanoveniu tieto spätné účinky nepriznal, ale priznal mu účinky ex nunc tvrdiac, že vyhovie žalobe by znamenalo sťaženie riadneho chodu družstva.

20. Žalobca v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že hoci ho prípisom zo 14. apríla 2022 nazvaným ako „Doplnenie odvolania“ upozornil na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/48/2021, ktoré k predmetnému podaniu aj priložil, odvolací súd sa ním nezaoberal, nevyjadril sa k nemu, ani žiadnym spôsobom naň nereflektoval.

21. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené tvrdenia žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné ako nedôvodné zamietnuť podľa § 448 CSP.

24. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (viď. sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach CSP (obdobne aj sp. zn. I. ÚS 438/2017). Pri vyslovení záveru o (ne)prípustnosti dovolania dovolací súd preto nie je viazaný tým, čo uviedol dovolateľ, prípadne druhá strana.

25. Z dovolania žalobcu vyplýva, že jeho prípustnosť vyvodzuje súbežne z ustanovenia § 420 CSP, ako i z ustanovenia § 421 CSP, vo vzťahu ku ktorej okolnosti dovolací súd pre úplnosť poukazuje na uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/1/2018 z 21. marca 2018 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“ alebo „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 1/2018 z 25. apríla 2018, z ktorých vyplýva, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP je prípustná.

26. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

27. Naproti tomu pre dovolanie prípustné podľa § 421 CSP platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych záverov vyvodil nesprávne právne závery.

28. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až

c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacím dôvodom (§ 440 CSP), ktorým je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017).

29. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti.

30. V posudzovanej veci žalobca v dovolaní argumentuje prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Najvyšší súd po oboznámení sa s dovolaním žalobcu zaoberal sa primárne prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

31. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [§ 421 ods. 1 písm. a) CSP], alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená [§ 421 ods. 1 písm. b) CSP], alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne [§ 421 ods. 1 písm. c) CSP]. Dovolací súd je viazaný len tým, ako dovolateľ právnú otázku nastolí, nie už tým, pod ktoré písmeno ustanovenia § 421 CSP ju podradí.

32. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľ poukázal na nesprávny výklad ustanovenia § 231 ods. 4 ObchZ tvrdiac, že súdy rozhodli vec v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu; za rozhodnutie, od ktorého sa mal odvolací súd odchýliť, dovolateľ označil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/48/2021, podľa ktorého rozhodnutie členskej schôdze o nevyklúčení člena na základe jeho odvolania (alebo rozhodnutie súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena družstva) má tie účinky, že na člena družstva sa nahliada, akoby rozhodnutím predstavenstva nebol z družstva vylúčený. Žalobca vyslovil názor, že právoplatným rozsudkom o neplatnosti vylúčenia jeho osoby z družstva nastali účinky uvedené v citovanom rozhodnutí dovolacieho súdu a žalobca neprestal byť členom družstva. Z tohto dôvodu sú neplatné uznesenia členskej schôdze družstva prijaté po jeho vylúčení z dôvodu, že nebol na zasadnutie členskej schôdze riadne ako člen družstva pozvaný.

33. Žalobca podal dovolanie z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP vzhľadom na rozpor rozhodnutia odvolacieho súdu s označeným rozsudkom Najvyššieho súdu SR; podľa názoru dovolacieho súdu však právnou otázkou, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je otázka, či sa žalobca považuje za člena družstva, akoby nebol rozhodnutím predstavenstva z družstva vylúčený, ale dôležitou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom spore vyriešiť, je otázka, či rozhodnutie súdu o neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení žalobcu ako člena z družstva, ktoré nadobudlo právoplatnosť a účinnosť po konaní členskej schôdze, spôsobuje neplatnosť uznesení členskej schôdze z dôvodu, že žalobca nebol na zasadnutie členskej schôdze ako člen družstva pozvaný.

34. Keďže právná otázka podľa § 421 CSP a dovolací dôvod (nesprávne právne posúdenie) podľa § 432 CSP sú spojené nádoby, najvyšší súd z textu dovolania ako celku bez toho, aby dotváral vec na úkor procesnej protistrany, vyabstrahoval právnú otázku, ktorá bola rozhodná pre vyriešenie veci (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 336/2019, sp. zn. III. ÚS 580/2021). Vzhľadom na uvedené, z vymedzenia dovolacieho dôvodu, ako ho uviedol žalobca v dovolaní, vyvodil dovolací súd relevantnú právnú otázku v znení „Možno vysloviť neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva z dôvodu, že na zasadnutie členskej schôdze nebol pozvaný žalobca, ktorý v čase konania členskej schôdze z dôvodu predchádzajúceho vylúčenia nebol členom družstva a neskôr, po uskutočnení členskej schôdze, bola právoplatným rozsudkom vyslovená neplatnosť rozhodnutia družstva o jeho vylúčení?“ Predmetná právná otázka predmetom dovolacieho prieskumu Najvyšším súdom SR ešte nebola a teda nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ani vyriešená, preto najvyšší súd skúmal dovolanie žalobcu nie z

dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ale z dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

35. Podľa § 231 odseky 1 až 4 CSP, členstvo zaniká písomnou dohodou, vystúpením, vylúčením, vyhlásením konkurzu na majetok člena, zamietnutím návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku člena alebo zánikom družstva. Vystúpením zaniká členstvo v čase určenom stanovami, najdlhšie však uplynutím šiestich mesiacov odo dňa, keď člen písomne oznámil vystúpenie predstavenstvu družstva. Člen môže byť vylúčený, ak opätovne a napriek výstrahe porušuje členské povinnosti, alebo z iných dôležitých dôvodov uvedených v stanovách. Fyzická osoba môže byť vylúčená tiež, ak bola právoplatne odsúdená pre úmyselný trestný čin, ktorý spáchala proti družstvu alebo členovi družstva. O vylúčení, ktoré sa musí členovi písomne oznámiť, rozhoduje, pokiaľ stanovy neurčujú inak, predstavenstvo. Proti rozhodnutiu o vylúčení má právo podať člen odvolanie na členskú schôdzu. Súd na návrh člena, ktorého sa rozhodnutie týka, vyhlási rozhodnutie členskej schôdze o vylúčení za neplatné, ak je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami.

36. Podľa § 242 CSP, na návrh člena vysloví súd neplatnosť uznesenia členskej schôdze, pokiaľ uznesenie je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva. Návrh súdu môže člen podať, ak požiadal o zaprotokolovanie námietky na členskú schôdzu, ktorá uznesenie prijala, alebo ak námietku oznámil predstavenstvu do jedného mesiaca od konania tejto schôdze. Návrh možno na súd podať len do jedného mesiaca odo dňa, keď člen požiadal o zaprotokolovanie námietky, alebo od oznámenia námietky predstavenstvu.

37. Dovolací súd sa stotožňuje s konštatovaním odvolacieho súdu o tom, že pri každom úkone družstva, na ktorom sa podieľajú jeho členovia, je potrebné vychádzať z v tom čase aktuálneho stavu. Rovnako správne uzavrel, keď konštatoval, že podanie návrhu na súd na zrušenie uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena nemá odkladný účinok, a teda na každú ďalšiu členskú schôdzu sú pozývaní len členovia družstva, súčasne na uznesenia nimi prijaté na členskej schôdze je potrebné hľadiť ako na platné, a to až do času, kým neplatnosť týchto rozhodnutí nevysloví súd. Nemožno tiež spochybniť záver odvolacieho súdu spočívajúci v konštatovaní, že právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti uznesenia o vylúčení člena družstva s účinkami ex tunc (spätný účinok, od počiatku) sa na člena družstva hľadí, ako keby nebol vylúčený a jeho členstvo trvá nepretržite, súčasne však uvedené nemôže mať dopad spätne na chod a riadne fungovanie družstva. Dovolací súd dopĺňa, že uvedené zároveň neznamená, že by boli neplatné náhradná členská schôdza žalovaného, konaná dňa 9. júla 2019, vrátane všetkých uznesení na tejto schôdze prijatých, z dôvodu, že žalobca na túto schôdzu nebol riadne pozvaný. Dôvodom nepozvania žalobcu na náhradnú členskú schôdzu bola tá okolnosť, že v čase konania schôdze, ako i jej zvolania, žalobca členom družstva nebol. Uvedené korešpondovalo s v tom čase aktuálnym zoznamom členov družstva a táto okolnosť spornou v konaní ani nebola. Pokiaľ by následne všetky uznesenia prijaté na predmetnej členskej schôdze, bolo možné v dôsledku právoplatného rozhodnutia súdu o vyslovení neplatnosti vylúčenia žalobcu ako člena družstva, s účinkami ex tunc, napadnúť žalobou o ich neplatnosť, bol by takýto postup v rozpore s účelom, záujmami i cieľom, ktoré družstvo svojím založením sleduje.

38. Družstvo je jedna právnych foriem podnikania. Obchodný zákonník ho definuje ako spoločenstvo neuzavretého počtu osôb založeným za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov (§ 221 ods. 1 ObchZ). Ide o súkromnoprávny podnikateľský subjekt, v ktorom súkromní vlastníci dobrovoľne združia svoj majetok, aby ho mohli spoločne užívať na podporu svojich záujmov, ktoré založením družstva sledujú; družstvo pritom môže byť založené k akejkoľvek činnosti, konkrétne v prípade žalovaného družstva je predmetom jeho činnosti poľnohospodárska a ďalšia súvisiaca činnosť. Na rozdiel od obchodných spoločností je však primárnym cieľom družstva uspokojenie potrieb jeho jednotlivých členov a nie zisk.

39. Dovolací súd, totožne so súdom odvolacím má za to, že riadny chod a fungovanie družstva nemôžu byť „ochromené“ v dôsledku podania žaloby vylúčeného člena družstva na súd o neplatnosť uznesenia o vylúčení jeho osoby z družstva a následne i do právoplatného rozhodnutia súdu o tejto žalobe. Dovolateľ

v dovolaní, hoci priznávajú, že uvedená okolnosť môže družstvu spôsobiť komplikácie v praktickom živote, argumentuje tvrdením, že tieto si družstvo zaviniť samo tým, že svojho člena nezákonne vylúčilo. Dovolací súd pri posudzovaní uvedeného kládol dôraz na aspekt právnej istoty záujmov celého družstva pred záujmami jeho jednotlivého člena s minimálnym obmedzením jeho práv. Má za to, že právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti uznesenia o vylúčení žalobcu z družstva, bol napravený stav, ktorým bolo zasiahnuté do jeho práva byť členom družstva, uvedené však nemôže ísť na úkor záujmu na stabilite právnych vzťahov, ku ktorým došlo odo dňa vylúčenia jeho osoby z družstva až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o neplatnosti vylúčenia jeho osoby ako člena družstva.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k právnomu záveru, že žalobca sa nemôže úspešne domáhať určenia neplatnosti uznesení členskej schôdze družstva z dôvodu, že nebol na členskú schôdzu riadne pozvaný, keď v čase zvolania a konania schôdze bol z družstva právoplatne vylúčený. Na uvedený záver nemá vplyv neskoršie rozhodnutie súdu o neplatnosti uznesenia, ktorým bol z družstva vylúčený. Tento záver nie je ani v rozpore s rozhodnutím sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo 17. marca 2022, ktoré riešilo otázku suspenzívneho účinku odvolania proti rozhodnutiu predstavenstva o vylúčení člena družstva, neriešilo však právnu otázku porušenia/neporušenia zákona pri zvolávaní členskej schôdze v prípade, ak na ňu nebol pozvaný v tom čase vylúčený člen družstva.

41. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že súdy správne posúdili uplatnený nárok podľa § 242 ObchZ a dospeli k správnomu právnomu záveru, že nie sú dôvody na vyslovenie neplatnosti uznesení členskej schôdze, pretože tvrdený rozpor s právnymi predpismi ani so stanovami preukázaný nebol, nakoľko bolo potrebné vychádzať zo skutočností, že v čase zvolania a konania náhradnej členskej schôdze žalobca bol z členstva v družstve vylúčený. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie žalobcu prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP zamietol ako nedôvodné.

42. Žalobca prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodil aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie predmetného ustanovenia je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom konaní.

43. Dovolateľ namietanú vadu zmatečnosti podľa § 420 písm. f) CSP vyvodzuje z tvrdenia o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, vrátane nevysporiadania sa s rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo 17. marca 2022, ktoré pripojil k svojmu podaniu zo 14. apríla 2022 (č. l. 101).

44. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

45. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP, pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné.

46. Odvolací súd rozsudkom č. k. 16Cob/22/2022-13 z 21. marca 2023 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil výslovne konštatujúc viazanosť rozsahom odvolania (§ 379 CSP) i odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Dovolací súd na tomto mieste dáva do pozornosti ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého odvolací súd v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia,

môže sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody. V dôvodovej správe k predchádzajúcemu procesnému predpisu (Občianskemu súdnemu poriadku), ktoré závery sú aplikovateľné aj na súčasný procesný kódex - Civilný sporový poriadok, sa uvádza, že citovaným ustanovením sa reaguje na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvého stupňa (prvej inštancie), kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú účastníkom (sporovým stranám) známe podania, známy napadnutý rozsudok a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti napádaného rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Napriek uvedenému, odvolací súd v prejednávanej spore odkazom na relevantné ustanovenia Obchodného zákonníka v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil dôvod svojho potvrdzujúceho rozhodnutia, vrátane toho, prečo nie je možné vyhovieť návrhu žalobcu na vyslovenie neplatnosti uznesení prijatých na náhradnej členskej schôdzi žalovaného konanej 9. júla 2019 (resp. akýchkoľvek iných uznesení vo všeobecnosti), a to i napriek tomu, že právoplatným rozhodnutím súdu bolo rozhodnuté o neplatnosti uznesenia o vylúčení jeho osoby ako člena družstva. Rovnako sa odvolací súd vyjadril k odvolacej námietke žalobcu o zmatečnosti rozsudku prvoinstančného súdu.

47. Dovolací súd pre úplnosť zdôrazňuje záver vyplývajúci z ustálenej judikatúry ústavného súdu o tom, že odôvodnenia rozhodnutí prvoinstančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinstančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinstančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Rovnako iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, je napokon nevyhnutné posúdenie miery, do akej došlo postupom súdu k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak právo strany na spravodlivý proces bolo porušené len v časti konania, resp. do takej miery, že strana mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania podaním odvolania. V prejednávanej veci žalobcovu obranu jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacieho konania bezpochyby umožnená bola.

48. Sumarizujúc vyššie uvedené, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu kritériá pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí spĺňa, keďže dostatočne vysvetlil dôvody svojho rozhodnutia a preto ho nemožno považovať za svojvoľný, resp. arbitrárny. Na uvedenom nič nemení ani tá okolnosť, že sa výslovne nevyjadril k zamietavému rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo 17. marca 2022, nakoľko označený rozsudok vplyv na rozhodnutie v posudzovanej veci nemal, keďže, ako je uvedené vyššie (bod 40. tohto rozsudku), právnu otázku porušenia (neporušenia) zákona pri zvolávaní členskej schôdze v prípade, ak na ňu nebol pozvaný v tom čase vylúčený člen družstva, neriešil.

49. Zhrnúc všetky vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd konštatuje, že žalobca nedôvodne vytýkal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu, rovnako nedôvodne namietol vnútornú rozpornosť rozsudku odvolacieho súdu, najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietol.

50. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto by mu patrila náhrada trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa obsahu spisu však žalovanému v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

51. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.